

По съдържание приказките могат да се раздѣлят на два дѣла — митични и правоучителни.

2. *Митични* сж приказките, въ които се срѣщатъ дири отъ напръжния митиченъ възгледъ на природата, опазени въ чудесни фантастични образи. Такива сж всички приказки за подвизите на голѣми юнаци, които вършатъ работи необикновени и които, за достигане цѣлитѣ си, изпълняватъ разни трудни свѣрхестествени задачи. (Вижъ «Царскиятъ синъ и царската дъщеря», «Юнактъ, що бозалъ двадесетъ и петъ години», Христом. т. II и първата отъ прочетенитѣ приказки).

3. *Правоучителни* сж приказките, които иматъ за предметъ и съдържание случки изъ живота на народа; герои въ тѣхъ се явяватъ или обичнитѣ прѣдставители на народа или малъкъ братъ или сестра, или пъкъ олицетворенитѣ чистонравствени понятия: богатството, правдата, лъжата, жестокосърдието и др. т. Къмъ тѣхъ може да се отнесатъ и приказките, които рисуватъ отношенията на свѣрхестествени същества къмъ човѣцитѣ. Въ тия приказки често се разправя, какъ нѣкоя мащиха мрази завареничето си и търси сръдство да го погуби, какъ завареничето съ доброто си и чисто сърдце и съ трудолюбието си умѣе да разположи къмъ себе пакостливата баба, при която изпаднало, и, вмѣсто да бѣде погубено, връща се при мащихата си потънало въ злато (вижъ «Злато момиче», Христом. т. II). Често главно дѣйствуващо лице е най-малкиятъ отъ троица братя, който, ако и необичанъ и гоненъ отъ тѣхъ, намира се подъ особна закрила на сѣдбата (каквото оня въ втората отъ прочетенитѣ приказки). Общата нравствена идея, която прониква въ тия приказки, се заключава въ съчувствие на всѣкого, който не заслужено търпи всѣкакви бѣди, който отъ дълбока обичъ и уважение къмъ правдата страдае отъ неправда или който, при всичкитѣ си добри качества, не може да надвие на бѣдността и скръбта. Такъвъ герой най-насетнѣ излиза изъ борбата побѣдителъ, а всичкитѣ му врагове и завистници сами се погубватъ, ставатъ жертва на неправдата.

4. Въ днешно врѣме въ много отъ правоучителнитѣ приказки напръжниятъ езически елементъ е замѣненъ съ новъ, християнски: намѣсто свѣрхестествени, митични същества и сили, на героя въ приказките помагатъ християнски светци. Такива приказки се наричатъ *легенди*. Повечето легенди сж

Право-
учител-
ни при-
казки.

Леген-
ди.